

Forfatter: Houstrup, Jens Christian

Titel: BREV TIL: Mynster, Christian Ludvig Nicolai FRA: Houstrup, Jens Christian (1848)

Citation: Houstrup, Jens Christian : "BREV TIL: Mynster, Christian Ludvig Nicolai FRA: Houstrup, Jens Christian (1848)", i *Breve fra og til C. Hostrup*, Gyldendalske Boghandels Forlag, s. 108. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001987109-000-shoot-L0019871090000035.pdf> (tilgået 29. juli 2024)

Anvendt udgave: Breve fra og til C. Hostrup

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

C. Hostrup til L. Mynster.
1848

Kjæreste Ven! Dine tungsindige Monologer have rørt mig, og hvor megen Ret du har i, at der er stor Forskjel paa os, jeg, som hænger kun s. 109 altfor stærkt fast ved Jorden, og du, der har saa ondt ved at faa rigtig Fodfæste, saa forstaaer jeg dig dog tilfulde. Jeg kunde fristes til at sige til dig: Bliv Gartner i det Smaa, som jeg. Gaa ud og køb noget Blomsterfrø, læg det i Jorden, vand det og plej det, see til det hver Dag; om det saa kun er en Ært, vil du føle Glæde i Hjertet, naar den spirer. Ja, du trænger selv som en Potteplante, der har overvintret i den lumre Stue, til at plantes ud i fri Land; der faae Bladene først deres rene Farver igjen, der faae Blomsterne først deres Duft og Skjønhed. Naturen maa være din bedste Læge, lær lidt Botanik, slut personlig Bekjendtskab med det grønne Liv, et prosaisk Bekjendtskab, hvor man ikke blot kjender Physiognomierne, men ogsaa husker Navnene. Sandelig, der er mere Kraft i de Tanker, som jeg griber og kaster bort, medens jeg luger, end i dem, jeg smaalig kliner sammen, naar jeg laver en Komædie.

Jeg kunde fristes til at komme med flere prosaiske Medikamenter; f. Ex. hold en Hund, som du selv giver Føde, som følger dig, hvor du gaaer, og vogter paa dig, naar du sover; skal du end have Ulejlighed af den, desto bedre. Giv dig mere af med Kvinderne, tal med Mødrene om deres Børn, sværm lidt med de unge Piger, vær ellevild med de Femtenaars; der ligger en stor Lægedom deri. Træng dig rask ind i Livet, der, hvor du mindst troer at høre hjemme — ligesom jeg i Lyceum, søg Vrøvlet istedetfor at skye det osv. osv.

s. 110 Kan du forstaae Meningen i dette, kan du selv fortsætte det i det Uendelige. Jeg har reent glemt at tale abstrakt, som i gamle Dage (skjøndt jeg aldrig har været stærk i det), jeg kan kun tale i Exempler.

Og dermed Godnat, min kjære Ven!

Din Christian Hostrup.